

Priča majke 27. godišnjaka koji je nastradao u prometnoj nesreći.

Danas se još uvijek nalazi u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju, gdje se polako oporavlja no još nije u mogućnosti govoriti.

"Moj sin ima 27. godina, uskoro će mu rođendan kada će napuniti 28. Završio je školu za automehaničara, zaposlen je, no nije radio u struci. Još uvijek svi zajedno živimo, s tim da je svatko na svom katu obiteljske kuće. Nije oženjen i nema djece, no ima djevojku. Prometna nesreća se dogodila prošle godine u ožujku, za vikend sa petka na subotu. Moj je sin nastradao kao suvozač, a i on i vozač su bili u alkoholiziranom stanju. Sve se odvalo pri povratku kući, nedaleko od mjesta gdje je stanovao. Tu je večer moj sin izašao na piće sa bratićem u kafić, ali se nije htio s njim vratiti kući jer je bratić već bio u alkoholiziranom stanju. U istom tom kafiću susreo je prijatelja iz starih školskih dana kojeg dugo nije vidio, jer ne živi više u Hrvatskoj pa su njih dvojica krenuli dalje u provod, u drugi kafić. Nošeni euforijom jer se dugo nisu vidjeli, popili su nekoliko pića. U takvom su stanju sjeli u automobil. Vani je padala lagana kišica te je kolnik bio sklizak. Moj sin je sjeo za suvozačko mjesto. Njegov je prijatelj vozio brzo, izgubivši kontrolu nad vozilom odsklizao je s kolnika te se zabio u betonski most. Vozač je prošao bez težih ozljeda dok je moj sin jako teško nastradao pošto je auto udario u most s njegove strane. U autu su se otvorili zračni jastuci, no to nije bilo dovoljno. Auto je bio kompletno uništen. Vozač je imao više od 2 promila alkohola u krvi. Odmah nakon nesreće moj sin je bio bez svijesti, u komi. Prvotno je hospitaliziran u Županijskoj bolnici gdje mu je inicijalno obrađena ozljeda kuka te su ga odmah nakon toga prebacili u Klinički bolnički centar u većem gradu do našega. Tamo su radiološki ustanovili kako ima tešku traumatsku ozljedu mozga. U KBC-u je bio do 11.5. te je u stanju minimalne svijesti prebačen u Specijalnu bolnicu na medicinsku rehabilitaciju gdje se još uvijek nalazi. Stanje svijesti mu se iz postepeno poboljšavalo, fizički je sve jači, iako još ne može hodati te iako još uvijek ne može govoriti, može micati rukom te se sporazumijevamo pokazivanjem slova abecede. Mi ne gubimo nadu te živimo za sitne pomake iz dana u dan. Ipak, svjesni smo da je to što se našem sinu dogodilo velika tragedija i sve bih dala kad bi mladi shvatili važnost toga da se ne smije voziti, a niti sjesti sa nekim u auto tko je pod utjecajem alkohola!"

Izvor podataka od strane majke nastradalog u prometnoj nesreći (Specijalna bolnica za medicinsku rehabilitaciju Krapinske Toplice)